

The Luther Bible	La Luther-Biblio
<p>The Luther Bible is a German-language Bible translation from Hebrew and ancient Greek by Martin Luther. The New Testament was first published in 1522 and the complete Bible, containing the Old and New Testaments and Apocrypha, in 1534.</p> <p>The project absorbed Luther's later years. Thanks to the then recently invented printing press, the result was widely disseminated and contributed significantly to the development of today's modern High German language.</p> <p>Luther's New Testament translation</p> <p>While he was sequestered in the Wartburg Castle (1521–22) Luther began to translate the New Testament from Koine Greek into German in order to make it more accessible to all the people of the "Holy Roman Empire of the German nation." He translated from the Greek text, using Erasmus' second edition (1519) of the Greek New Testament, known as the Textus Receptus. Luther did not translate directly from the Latin Vulgate translation, which was the Latin translation officially used by the Roman Catholic Church. Like Erasmus, Luther had learned Greek at the Latin schools led by the Brethren of the Common Life (Erasmus in Deventer, the Netherlands, and Luther in Magdeburg). These lay brothers added Greek as a new subject to their curriculum in the late 15th century. At that time Greek was seldom taught even at universities.</p> <p>To help him in translating into contemporary German, Luther would make forays into nearby towns and markets to listen to people speaking. He wanted to ensure their comprehension by translating as closely as possible to their contemporary language usage. His translation was published in September 1522, six months after he had returned to Wittenberg.</p>	<p>La Luther-Biblio estas traduko de la Biblio en germana-lingva el la hebrea kaj la malnova greka fare de Martin Luther. La Nova Testamento unue estis publikigita en 1522 kaj la kompleta Biblio, enhavanta la Malnovajn kaj Novajn Testamojn kaj la Apokrifon, en 1534.</p> <p>La projekto sorbis la postajn jarojn de Luther. Danke al la ĵus elpensita presilo, la rezulto estis vaste disvastigita kaj kontribuis signife al la evoluo de hodiaŭa moderna Alta Germana Lingvo.</p> <p>Tradukado de la Nova Testamento de Luther</p> <p>Dum li estis riprocxita en la Kastelo de Wartburg (1521-22) Luther komencis traduki la Novan Testamenton de komuna (Koine) greko en germanon por fari ĝin pli uzebla al ĉiuj homoj de la "Sankta Roma Imperio de la Germana Nacio". Li tradukis el la greka teksto, uzante la duan eldonon de Erasmus (1519) de la Greka Nova Testamento, nomata "Textus Receptus". Luther ne tradukis rekte el la latina vulgata traduko, kiu estis la latina traduko oficiale uzata de la Katolika Eklezio. Kiel Erasmo, Luther lernis grekan en la latinaj lernejoj gvidataj de la Fratoj de la Komuna Vivo (Erasmus en Deventer, Nederlando kaj Luther en Magdeburgo). Ĉi tiuj laicaj fratoj aldonis la grekan kiel novan temon al ilia plano en la malfrua 15-a jarcento. En tiu tempo oni malofte instruis la grekan eĉ ĉe universitatoj.</p> <p>Por helpi lin en traduki al nuntempa germano, Luther fariĝus vojaĝojn en proksimajn urbojn kaj merkatojn por aŭskulti homojn parolantajn. Li volis certigi ilian komprenon, tradukante kiel eble plej proksime al sia nuntempa lingva uzado. Lia traduko estis eldonita en septembro 1522, ses monatojn post kiam li revenis al Wittenberg.</p> <p>“La plej riĉa frukto de la libertempo de Luther en la Wartburg, kaj la plej grava kaj utila</p>

"The richest fruit of Luther's leisure in the Wartburg, and the most important and useful work of his whole life, is the translation of the New Testament, by which he brought the teaching and example of Christ and the Apostles to the mind and heart of the Germans in life-like reproduction. It was a republication of the gospel. He made the Bible the people's book in church, school, and house." Philip Schaff

Publication of the complete Bible translation

The translation of the entire Bible into German was published in a six-part edition in 1534, a collaborative effort of Luther and many others such as Johannes Bugenhagen, Justus Jonas, Caspar Creuziger, Philipp Melanchthon, Matthäus Aurogallus, and Georg Rörer. Luther worked on refining the translation up to his death in 1546: he had worked on the edition that was printed that year.

There were 117 original woodcuts included in the 1534 edition issued by the Hans Lufft press in Wittenberg. They reflected the recent trend (since 1522) of including artwork to reinforce the textual message.

Theology

Luther added the word "alone" (*allein* in German) to Romans 3:28 controversially so that it read: "So now we hold, that man is justified without the help of the works of the law, alone through faith" The word "alone" does not appear in the Greek texts, but Luther defended his translation by maintaining that the adverb "alone" was required both by idiomatic German and the apostle Paul's intended meaning, and that *sola* was used in theological tradition before him.

Apologist James Swan lists numerous Catholic sources that also translated Romans 3:28 with the word "alone," or testified to others doing so before Luther. A Bible commentary published in 1864 reports that

"Catholic translators before the time of

laboro de sia tuta vivo, estas la traduko de la Nova Testamento, per kiu li alportis la instruadon kaj ekzemplon de Kristo kaj la Apostoloj al la menso kaj koro de la Germanoj en vivo-kiel reproduktaĵo. Ĝi estis republikado de la evangelio. Li faris la Bibliion la libron de la popolo en preĝejo, lernejo kaj domo." Philip Schaff

Publikigado de la kompleta Biblio-traduko

La traduko de la tuta Biblio en germanon estis publikigita en sesparta eldono en 1534, kunlabora penado de Luther kaj multaj aliaj kiel Johannes Bugenhagen, Justus Jonas, Caspar Creuziger, Philipp Melanchthon, Matthäus Aurogallus, kaj Georg Rörer. Luther laboris pri rafinado de la traduko ĝis sia morto en 1546: li laboris en la eldono presita tiun jaron.

Ekzistis 117 originalaj lignaj ligiloj inkluzivitaj en la 1534-eldono eldonita de la Hans Lufft-gazetaro en Wittenberg. Ili reflektis la lastan tendencon (ekde 1522) inkluzive de artaĵo por plifortigi la tekstan mesaĝon.

Teologio

Luther polemike aldonis la vorton "sole" (*allein* en la germana) al Romanoj 3:28 por ke ĝi legu: "Ni do konkludas, ke homo praviĝas *sole* per fido, ekster la faroj de la leĝo." La vorto "sole" ne aperas en la grekaj tekstoj, sed Luther protektis sian tradukon per subtenado ke la adverbo "sole" estis postulita de idiomata germano kaj la intencita signifo de la apostolo Paul, kaj tiu sola estis uzita en teologia tradicio antaŭ li.

Apologisto James Swan listigas multajn katolikajn fontojn, kiuj ankaŭ tradukis Romanojn 3:28 kun la vorto "sole" aŭ atestis al aliaj farante tion antaŭ Luther. Biblio-komento eldonita en 1864 raportoj tion

"Katolikaj tradukistoj antaŭ la tempo de Luther donis la saman tradukon. Do en la Biblio de Nuremberg, 1483, "Nur durch den glauben." Kaj la italaj Biblioj de Ĝenevo, 1476, kaj de Venecio, 1538, per sola fede. La Patroj ofte ofte uzas la esprimon, 'la homo

Luther had given the same translation. So in the Nuremberg Bible, 1483, "Nur durch den glauben." And the Italian Bibles of Geneva, 1476, and of Venice, 1538, per sola fede. The Fathers also often use the expression, 'man is justified by faith alone;'

View of canonicity

Initially Luther had a low view of the Old Testament book of Esther and of the New Testament books of Hebrews, James, Jude, and the Revelation of John. When young, he called the Letter of James "an epistle of straw," finding little in it that pointed to Christ and His saving work. He also had harsh words for the Revelation of John, saying that he could "in no way detect that the Holy Spirit produced it." In his translation of the New Testament, Luther moved Hebrews and James out of the usual order, to join Jude and the Revelation at the end, and differentiated these from the other books which he considered "the true and certain chief books of the New Testament. The four which follow have from ancient times had a different reputation." His views on these books changed in later years, and became more positive.

Luther chose to place the Biblical apocrypha between the Old and New Testaments. These books are found in the ancient Greek Septuagint but not in the Hebrew Masoretic text. Luther left the translating of them largely to Philipp Melanchthon and Justus Jonas. They were not listed in the table of contents of his 1532 Old Testament, and in the 1534 Bible they were given the well-known title: "Apocrypha: These Books Are Not Held Equal to the Scriptures, but Are Useful and Good to Read".

Influence

The Luther Bible was not the first translation of the Bible into German. The previous German translation from 1350, printed by Johann Mentelin in 1466, was linguistically clumsy, partially incomprehensible, and translated from the Vulgate.

estas pravigita per fido sole;'

Vido de Kanoneco

Komence Luther havis malaltan vidon de la libro Ester en la Malnova Testamento kaj de la Novaj Testamentaj libroj de Hebreoj, Jakobo, Judo, kaj la Revelacio de Johano. Li, kiam juna, nomis la Leteron de Jakobo "epistolon de pajlo", trovante ne multe en ĝi, kiu notis Kriston kaj Sian savantan laboron. Li ankaŭ havis severajn vortojn pri la Revelacio de Johano, dirante ke li povus "tute ne detekti, ke la Sankta Spirito produktis ĝin." En sia traduko de la Nova Testamento, Luther movis Hebreojn kaj Jakobon el la kutima ordo, por aliĝi al Jude kaj la Revelacio al la fino, kaj diferencigis ĉi tiujn el la aliaj libroj, kiujn li konsideris "la veraj kaj certaj ĉefaj libroj de la Nova Testamento". La kvar sekvaj de antikvaj tempoj havis malsaman reputacion. "Lia Vidoj pri tiuj libroj ŝanĝiĝis en postaj jaroj, kaj fariĝis pli pozitivaj.

Lutero elektis meti la biblian apokrifon inter la Malnovaj kaj Novaj Testamentoj. Ĉi tiuj libroj estas trovitaj en la malnova greka Septuaginto sed ne en la hebrea Masoretika teksto. Luther lasis la tradukadon de ili plejparte al Philipp Melanchthon kaj Justus Jonas. Ili ne estis listigitaj en la enhavo de lia 1532 Malnova Testamento, kaj en la Biblio de 1534 oni donis al ili la konatan titolon: "La jenaj libroj ne estas samvaluaj al la Skriboj, sed estas utilaj kaj bonaj por legi".

Influo

La Luther-Biblio ne estis la unua traduko de la Biblio en la germanan. La antaŭa germana traduko de 1350, presita de Johann Mentelin en 1466, estis lingva mallerta, parte nekomprenebla, kaj tradukita de la Vulgato.

La germana Biblio de Luther kaj ĝia disvastigita cirkulado faciligis la aperon de normo, moderna germana lingvo por la germanlingvaj popoloj tra la Sankta Romia Imperio, imperio etendiĝanta tra kaj pli tie de hodiaŭa Germanio. Ĝi ankaŭ estas konsiderita limŝtono en germana literaturo, kun la vulgara stilo de Luther ofte laŭdita de

<p>Luther's German Bible and its widespread circulation facilitated the emergence of a standard, modern German language for the German-speaking peoples throughout the Holy Roman Empire, an empire extending through and beyond present-day Germany. It is also considered a landmark in German literature, with Luther's vernacular style often praised by modern German sources for the forceful vigor ("kraftvolles Deutsch") with which he translated the Holy Scripture.</p>	<p>modernaj germanaj fontoj por la vigla vigleco ("kraftvolles Deutsch") kun kiu li tradukis la Sanktan Skribon.</p>
<p>A large part of Luther's significance was his influence on the emergence of the German language and national identity. This stemmed predominantly from his translation of the Bible into the vernacular, which was potentially as revolutionary as canon law and the burning of the papal bull. Luther's goal was to equip every German-speaking Christian with the ability to hear the Word of God, and his completing his translation of the Old and New Testaments from Hebrew and Greek into the vernacular by 1534 was one of the most significant acts of the Reformation. Although Luther was not the first to attempt such a translation, his was superior to all its predecessors. Previous translations had contained poor German, and had been from the Vulgate Latin translation, i.e. translations of a translation rather than a direct translation into German from the originals. Luther sought to translate as closely to the original text as possible, but at the same time his translation was guided by how people spoke in the home, on the street and in the marketplace. Luther's faithfulness to the language spoken by the common people was to produce a work which they could relate to. This led German writers such as Goethe and Nietzsche to praise Luther's Bible. Moreover, the fact that the vernacular Bible was printed also enabled it to spread rapidly and be read by all. Hans Lufft, the Bible printer in Wittenberg, printed over one hundred thousand copies between 1534 and 1574, which went on to be read by millions. Luther's vernacular Bible was present in virtually every German-speaking Protestant's home; and there can be no doubts regarding the Biblical knowledge attained by the German common masses. Luther even had large-print Bibles</p>	<p>Granda parto de la signifo de Lutero estis lia influo sur la apero de la germana lingvo kaj nacia identeco. Ĉi tio kondukis superregante de sia traduko de la Biblio en la komunan lingvon, kiu potencie estis revolucia kiel kanona juro kaj la brulvundo de la papa bullo. La celo de Lutero estis ekipi ĉiun germanan parolanton kun la kapablo aŭdi la Vorton de Dio, kaj lia kompleta traduko de la Malnovaj kaj Novaj Testamentoj de la hebrea kaj greka en la regiona antaŭ 1534 estis unu el la plej gravaj aktoj de la Reformo. Kvankam Luther ne estis la unua en provi tian tradukon, li estis pli alta ol ĉiuj ĝiaj antaŭuloj. Antaŭaj tradukoj enhavis malriĉajn germanojn, kaj estis el la vulgara latina tradukado, i.e. tradukoj de traduko anstataŭ rekta tradukado al la germana de la originoj. Luther provis traduki tiel proksime al la originala teksto, sed samtempe lia tradukado estis gvidita por kiel homoj parolis en la hejmo, sur la strato kaj en la merkato. La fideleco de Luther al la lingvo parolita de la komunaj homoj estis produkti laboron, kiun ili povus rilati. Ĉi tio kondukis germanajn verkistojn kiel ekzemple Goethe kaj Nietzsche por laŭdi la Biblion de Lutero. Plie, la fakto, ke la regiona Biblio estis presita, ebligis ĝin disvastiĝi rapide kaj esti legata de ĉiuj. Hans Lufft, la Biblio-presanto en Wittenberg, presis pli ol cent mil kopiojn inter 1534 kaj 1574, kiuj daŭris esti legataj de milionoj. La vulgara Biblio de Lutero ĉeestis en la hejmo de preskaŭ ĉiuj germanaj parolantaj protestantoj. kaj ne povas dubi pri la biblia scio atingita de la germanaj komunaj masoj. Lutero eĉ havis grandkarakterajn Bibliojn faritajn por tiuj, kiuj havas nefortajn okulojn. La germana humanisto Johann Cochlaeus plendis ke La Nova Testamento de Luther estis tiom multobligita kaj</p>

made for those who had failing eyesight. German humanist Johann Cochlaeus complained that Luther's New Testament was so much multiplied and spread by printers that even tailors and shoemakers, yea, even women and ignorant persons who had accepted this new Lutheran gospel, and could read a little German, studied it with the greatest avidity as the fountain of all truth. Some committed it to memory, and carried it about in their bosom. In a few months such people deemed themselves so learned that they were not ashamed to dispute about faith and the gospel not only with Catholic laymen, but even with priests and monks and doctors of divinity."

The spread of Luther's Bible translation had implications for the German language. The German language had developed into so many dialects that German speakers from different states could barely understand each other. This led Luther to conclude that "I have so far read no book or letter in which the German language is properly handled. Nobody seems to care sufficiently for it; and every preacher thinks he has a right to change it at pleasure and to invent new terms." Scholars preferred to write in the Latin which they all understood. Luther popularized the Saxon dialect of German[citation needed] and adapted it for theology and religion; which subsequently made it the common literary language used in books. He enriched the vocabulary with that of German poets and chroniclers. For this accomplishment a contemporary of Luther's, Erasmus Alberus, labeled him the German Cicero, as he reformed not only religion but the German language also. Luther's Bible has been hailed as the first German 'classic', comparable to the English King James version of the Bible, which became one of the first English classics. German-speaking Protestant writers and poets such as Klopstock, Herder and Lessing owe stylistic qualities to Luther's vernacular Bible. Luther adapted words to the capacity of the German public and through the pervasiveness of his German Bible created and spread the modern German language.

disvastigita de presantoj, kiuj eĉ tajloroj kaj ŝuistoj, eĉ virinoj kaj malkleraj homoj, kiuj akceptis ĉi tiun novan luteran evangelion kaj povis legi iom germanan, studis ĝin kun la plej granda avido kiel la fonto de ĉiuj vero. Iuj enmemorigis ĝin, kaj portis ĝin ĉirkaŭen en ilia sino. Post kelkaj monatoj tiaj homoj opiniis, ke ili tiel ne sciis, ke ili ne hontas disputi pri fido kaj evangelio, ne nur kun katolikaj laiculoj, sed eĉ kun pastroj kaj monaĥoj kaj doktoroj de teologio."

La disvastigo de la biblia tradukado de Luther havis implikaĵojn por la germana lingvo. La germana lingvo eniris tiom multe da dialektoj, ke germanaj parolantoj de malsamaj ŝtatoj apenaŭ povis kompreni unu la alian. Ĉi tio kondukis al Luther fini ke "mi ĝis nun legis neniun libron aŭ leteron, en kiu la germana lingvo estas konvene manipulita. Neniu ŝajnas zorgi pri tio; kaj ĉiu predikisto opinias, ke li rajtas ŝanĝi ĝin laŭ plezuro kaj elpensi novajn terminojn." Volantoj preferis skribi en la latina, kiun ili ĉiuj komprenis. Luther popularigis la saksan dialekton de germana [citaĵo bezonis] kaj adaptis ĝin por teologio kaj religio, kiu poste faris ĝin la komuna literatura lingvo uzata en libroj. Li riĉigis la vortotrezoron kun la germanaj poetoj kaj kronikistoj. Por ĉi tiu realigo samtempulo de Luther, Erasmus Alberus, nomis lin la germana Cicerono, kiel ĉar li ankaŭ reformis ne nur religion sed la germanan lingvon. La Biblio de Luther estis nomita kiel la unua germana 'klasika', komparebla al la angla King James-versio de la Biblio, kiu fariĝis unu el la unuaj anglaj klasikistoj. Protestantaj germanaj parolantoj kaj poetoj kiel Klopstock, Herder kaj Lessing owe stilistika kvalitoj al la vulgara Biblio. Lutero adaptis vortojn al la kapablo de la germana publiko kaj tra la perviveco de sia germana Biblio kreis kaj disvastigis la modernan germanan lingvon.

Luther's vernacular Bible also had a role in the creation of a German national identity. Because it penetrated every German-speaking Protestant home, the language of his translation became part of a German national heritage. Luther's program of exposure to the words of the Bible was extended into every sphere of daily life and work, illuminating moral considerations for Germans. It gradually became infused into the blood of the whole nation and occupied a permanent space in a German history. The popularity and influence of his translation gave Luther confidence to act as a spokesperson of a nation and as the leader of an anti-Roman movement throughout Germany. It made it possible for him to be a prophet of a new German national identity and helped form the spirit of a new epoch in German history.

In a sense the vernacular Bible also empowered and liberated all Protestants who had access to it. The existence of the translation was a public affirmation of reform, such as might deprive any elite or priestly class of exclusive control over words, as well as over the word of God. Through the translation Luther was intending to make it easier for "simple people" to understand what he was teaching. In some major controversies of the time, even some evangelicals, let alone the commoners, did not understand the reasons for disagreement; and Luther wanted to help those who were confused to see that the disagreement between himself and the Roman Catholic Church was real and had significance. So translation of the Bible would allow the common people to become aware of the issues at hand and develop an informed opinion. The common individual would thus be given the right to have a mind, spirit and opinion, to exist not as an economic functionary but as subject to complex and conflicting aspirations and motives. In this sense, Luther's vernacular Bible acted as a force towards the liberation of the German people. The combination of Luther's social teachings and the vernacular Bible undoubtedly had a role in the slow emancipation of western European society

La vulgara Biblio de Luther ankaŭ havis rolon en la kreado de germana nacia identeco. Ĉar ĝi penetris ĉiun germanan parolantan protestantan hejmon, la lingvo de sia traduko fariĝis parto de germana nacia heredaĵo. La programo de ekspozicio de Luther al la vortoj de la Biblio estis etendita en ĉiu sfero de ĉiutaga vivo kaj laboro, lumigante moralajn konsiderojn por germanoj. Ĝi iom post iom iĝis infundita en la sangon de la tuta nacio kaj okupis permanentan spacon en germana historio. La populareco kaj influo de lia traduko donis al Luther-konfidon agi kiel proparolanto de nacio kaj kiel ĉefo de kontraŭ-roma movado tra la tuta Germanio. Ĝi ebligis lin esti profeto de nova germana nacia identeco [38] kaj helpis formi la spiriton de nova epoko en la germana historio. [39]

En senso la regiona Biblio ankaŭ potencigis kaj liberigis ĉiujn Protestantojn, kiuj havis aliron al ĝi. La ekzisto de la traduko estis publika aserto de reformo, kiel eble malhelpi ajnan elite aŭ pastran klason de ekskluziva kontrolo super vortoj, kaj ankaŭ pri la vorto de Dio. Tra la traduko Lutero intencis faciligi ĝin por "simplaj homoj" por kompreni, kion li instruis. En iuj gravaj diskutadoj de la tempo, eĉ iuj evangeliuloj, malofte la komunuloj, ne komprenis la kialojn de malkonsento; kaj Lutero volis helpi tiujn, kiuj konfuzis, ke la malkonsento inter li kaj la Romkatolika Eklezio estis reala kaj havis signifon. Do tradukado de la Biblio permesus al la komunaj homoj ekkonsciigi la aferojn kaj disvolvi informitan opinion. La komuna individuo rajtus tiel havi menson, spiriton kaj opinion, por ekzisti ne kiel ekonomia funkcia sed subjekto al kompleksaj kaj konfliktaĵaj aspiroj kaj motivoj. En ĉi tiu senso, la vulgara Biblio de Lutero agis kiel forto por liberigo de la germanaj homoj. La kombinaĵo de la sociaj instruoj de Luther kaj la regiona Biblio sen dubo havis rolon en la malrapida emancipiĝo de okcidenta eŭropa socio de longa fazo de klerika regado. Luther donis al homoj novan vizion de eble la altigo de la homa mem. La vulgara Biblio de Luther rompis la regadon kaj unuecon de la Romkatolika Eklezio en Okcidenta Eŭropo. Li postulis la Sanktan Skribon esti la sola aŭtoritato, kaj per sia traduko ĉiu individuo povus plenumi sian

from a long phase of clerical domination. Luther gave men a new vision of perhaps the exaltation of the human self. Luther's vernacular Bible broke the domination and unity of the Roman Catholic Church in Western Europe. He had claimed Holy Scripture to be the sole authority, and through his translation every individual would be able to abide by its authority, and might nullify his or her need for a monarchical pope. As Bishop Fisher put it, Luther's Bible had "stirred a mighty storm and tempest in the church" empowering the no longer clerically dominated public.

Although not as significantly as on German linguistics, Luther's Bible also made a large impression on educational reform throughout Germany. Luther's goal of a readable, accurate translation of the Bible became a stimulus towards universal education, since everyone should be able to read in order to understand the Bible. Luther believed that mankind had fallen from grace and was ruled by selfishness, but had not lost moral consciousness: all were sinners and needed to be educated. Thus his vernacular Bible could become a means of establishing a form of law, order and morality which everyone could abide by, if all could read and understand it. The possibility of understanding the vernacular Bible allowed Luther to found a State Church and educate his followers into a law-abiding community. The Protestant states of Germany became educational states, which encouraged the spirit of teaching which was ultimately fueled by Luther's vernacular Bible.

Finally, Luther's translated Bible also had international significance in the spread of Christianity. Luther's translation influenced the English translations by William Tyndale and Myles Coverdale who in turn inspired many other translations of the Bible such as the Bishops' Bible of 1568, the Douay–Rheims Bible of 1582–1609, and the King James Version of 1611. It also inspired translations as far as Scandinavia and the Netherlands. In a metaphor, it was Luther who 'broke the walls' of translation in western Europe and once such walls had fallen, the

aŭtoritaton, kaj povus nuligi sian bezonon por monarkia papo. Kiel Episkopo Fiŝisto metis ĝin, la Biblio de Luther "instigis fortan ŝtormon kaj tempeston en la eklezio" empowerigante la jam ne regike regi publikon.

Kvankam ne tiel grave ol sur germana lingvistiko, la Biblio de Luther ankaŭ faris grandan impreson pri edukaj reformoj tra la tuta Germanio. La celo de Luther pri legebla, preciza tradukado de la Biblio fariĝis stimulo al universala edukado, ĉar ĉiuj devas legi por kompreni la Biblion. Lutero kredis, ke la homaro falis de graco kaj estis regata per egoismo, sed ne perdis moralan konscion; ĉiuj estis pekuloj kaj bezonis eduki. Tiel lia regiona Biblio povus iĝi rimedo por establi formon de leĝo, ordono kaj moralo, kiun ĉiuj povis resti, se ĉio povis legi kaj kompreni ĝin. La ebleco kompreni la regionan Biblion permesis al Luther fondi ŝtatan eklezion kaj eduki siajn sekvantojn en sekurecan komunumon. La protestantaj ŝtatoj de Germanio fariĝis edukaj ŝtatoj, kiuj kuraĝigis la spiriton de instruado, kiu fine finiĝis per la vulgara Biblio.

Fine, la Biblio tradukita de Luther ankaŭ havis internacian gravecon en la disvastiĝo de la kristaneco. La tradukado de Luther influis la anglajn tradukojn de William Tyndale kaj Myles Coverdale, kiuj siavice inspiris multajn aliajn tradukojn de la Biblio kiel ekzemple la Biblio de Episkopoj de 1568, la Biblio de la Biblio de 1582-1609, kaj la 16-a de novembro de 1611. Ĝi ankaŭ inspiris tradukojn koncerne Skandinavion kaj Nederlandon. En metaforo, ĝi estis Lutero, kiu rompis la murojn de tradukado en okcidenta Eŭropo, kaj kiam tiaj muroj falis, la vojo estis malfermita al ĉiuj, inkluzive iuj, kiuj tute kontraŭstaris al la kredo de Lutero. La Biblio de Luther disvastigis sian influon por la reflektado de okcidenta eŭropa kulturo en la fermentado de la 16a jarcento. La mondaj implikaĵoj de la traduko multe superas la atendojn de eĉ Lutero mem.

way was open to all, including some who were quite opposed to Luther's beliefs. Luther's Bible spread its influence for the remolding of Western European culture in the ferment of the sixteenth century. The worldwide implications of the translation far surpassed the expectations of even Luther.